

Inhoudsopgave

Omdat dit een nieuwsbrief is voor twee maanden, zijn er wat extra zomerverhalen voor u in dit blad toegevoegd.

Pag. 1	Inhoud Nieuwsbrief
Pag. 2, 3	Overweging van Pauline Visscher
	Ledenmutaties
Pag. 4, 5	Op weg naar...
	Data ledenmiddagen van 2025
Pag. 6	Ledenmiddagen die nog komen
	Rijbewijskeuring
Pag. 7	Zomerpuzzel
Pag. 8	Puzzel - Ruth
Pag. 9, 10	Betaling contributie 2025
	Zomertijd
Pag. 11, 12,13	Zomerverhaal van Joke Verweerd
Pag. 13, 14, 15	Op reis
Pag. 16	Advertentie
	Oplossingen puzzels

De afbeelding op de voorkant is Zomer 2025

Heeft u nog foto's van Zwijndrecht en omgeving of een andere mooie opname die we goed kunnen gebruiken in dit jubileumjaar? Als u die met ons wilt delen, dan graag opsturen naar inadebruin@xs4all.nl

Omdat Jan de Krijger is gestopt met zijn autobedrijf, stopt ook zijn advertentie in ons blad.
Probeert u een nieuwe adverteerder voor ons blad te vinden?

Overweging

Ruimte

De vakantietijd wordt ook wel eens voor wat het nieuws betreft de komkommertijd genoemd. Het gewone leven lijkt stil te staan. Politici zijn met vakantie, de kamer is met reces zoals dat heet, de kranten zijn dunner dan anders op de sportpagina's na en het wereldgebeuren moet even wijken voor

de zon, de camping en het terras. En het lijkt op het verhaal uit de bijbel waarin Jezus zegt: "Maak je niet nodeloos zorgen."

De oude Franse priester die onlangs werd vermoord, heeft dit mooi verwoord in een artikel dat hij, kort tevoren, heeft geschreven. Hij beschrijft hoe mensen tijdens de vakantie kunnen genieten van de natuur en van elkaar. Hij ziet de vakantietijd daarom ook als een vorm van bezinning en hij schrijft dan: "Ik hoop dat we op zulke momenten de uitnodiging van God kunnen horen om ons te bekommeren over deze wereld en om er, daar waar we wonen, een warmere, menselijkere en broederlijkere wereld van te maken."

Het leven heeft ons veel te bieden en juist door afstand te nemen van alles wat je door het jaar bezig houdt, zie je beter wat echt belangrijk is. Vakantie betekent dan: ruimte geven aan je dromen en idealen, aan je geloof.

Maar na de opmerking van Jezus dat we ons niet nodeloos zorgen moeten maken komt de gelijkenis van de rentmeester. En meteen is het vakantiegevoel voorbij. De rentmeester, dat is in onze tijd de manager, de directeur of de bestuursvoorzitter van een grote onderneming, van een zorginstelling, of de politicus. In onze materialistische en kapitalistische samenleving hebben die een sleutelpositie. Hoe gaan zij om met hun verantwoordelijkheid voor de samenleving, voor hun personeel? Te vaak worden mensen ondergeschikt gemaakt aan financiële belangen.

Toch gaat het niet om de directeur of de manager. Het gaat om ieder van ons. Dat heeft te maken met trouw, met respect en met zorg voor elkaar, voor de wereld waarin we leven.

Datzelfde mogen we van onze God verwachten.

Dat is de reden dat we ons geen zorgen hoeven te maken. Hij heeft zorg voor ons, is ons trouw, heeft respect voor ons.

Vakantie, het kan je ruimte geven om in het gewone leven te zien waar het om gaat en daarvan te genieten. En dan komt die warmere menselijkere wereld vanzelf: Ruim baan geven aan de ander.

Maar daarin schieten we nogal eens tekort. In elke ontmoeting nemen we onszelf mee. En daarbij zie je drie lagen in onszelf.

- Het bewust de ander adem en ruimte ontnemen.
We doen de ander kwaad, laten hem, haar vallen.
- Zo kan je ook gevuld zijn met afgunst, jaloezie, achterdocht zodat elke vraag van een ander als een aanval wordt ervaren.
- En de samenleving waarin we leven kan van invloed zijn op de manier waarop we met de dingen en met de natuur omgaan en het niet op het welzijn is gericht.

Maar wie je ook bent, wat je ook gelooft, wie je tegenkomt:
geef elkaar de ruimte.

Dus ook alle gewone mensen, aardige en vervelende, machtige en

straatarme mensen, Gods schepselen, hebben van alles wat, van het goede en van het slechte. Maar állen zijn door God gewild.

En dat laat ruimte voor hoop. De hoop en het vertrouwen dat ieder mens

ruimte nodig heeft om vrij te kunnen zijn en te kunnen leven zoals hij is met al zijn goede en niet goede eigenschappen.

En als er dan ruimte is, geniet dan van je vrijheid en je vrije tijd thuis of waar je ook heen kan gaan.

Goede zomermaanden met ruimte voor jezelf en die ander.

Pauline Visscher

Nieuwe leden

Mevr. N. Hamerling – Bollaart, Pruylenborg 145, 3332 PC

Wij zijn blij dat u zich als lid heeft aangemeld en heten u van harte welkom. Wij hopen u ook bij onze ledenbijeenkomsten te mogen begroeten.

Overleden

Dhr. I. de Vos, Saturnusstr. 337, 3331SM

De mensen van voorbij, zij worden niet vergeten.
De mensen van voorbij, zijn in een ander weten.
Bij God mogen zij wonen, daar waar geen pijn kan komen.
De mensen van voorbij zijn in het Licht, zijn vrij!

Op weg naar...

Onder deze titel schreef ik vorig jaar mijn bijdrage aan de nieuwsbrief.

Terug lezend moet ik constateren dat die teksten nog steeds actueel zijn. Immers, als je om je heen kijkt, het nieuws volgt of op weg gaat, moet je constateren dat we eigenlijk altijd op weg zijn, al zijn we er ons niet altijd van bewust. Soms gaan we

bewust op weg naar het volgende maar soms overkomt het nieuwe ons en moeten we mee of we willen of niet.

Stilstand of berusten in de situatie helpt je niet vooruit. Daarom blijven we zoeken naar nieuwe wegen /dingen. Zo voel ik ook een jaar later nog een licht gevoel van teleurstelling. Het zoeken naar die nieuwe wegen heeft nog niet geleid tot een afdeling met nieuw elan. Wel zijn we er in geslaagd onze middagen te vullen en onze uitstapjes te hebben. Daar is veel waardering voor merkten we toen Ina en ik onlangs, als dank voor ons dagje uit naar Brabant, een

prachtige bos bloemen kregen. Dat doet je goed en geeft je weer kracht om je in te zetten. Ook krijgen we fijne signalen over de nieuwsbrief.

De middagen worden bezocht door een redelijk aantal mensen en aan de reacties op en na de middagen merken we interesse en waardering voor het organiseren van die bijeenkomsten, maar toch staat de afdeling nog niet in vuur en vlam.

Je kunt van mening zijn dat, gelet op onze leeftijdscategorie, dat niet meer nodig is. Ik denk dat als je wilt overleven, het nodig is dat

er meer leden in de frontlinie komen om klaar te staan voor de toekomst van de afdeling.

We worden allemaal wat ouder en kwetsbaarder, dat weet ik wel. Zo krijg ik zelf steeds meer last van mijn vergeetachtigheid en moet Ina dat steeds vaker compenseren met haar goede geheugen. Zo merk je, denk ik, allemaal dat het gemak van vroeger steeds minder aanwezig is en je moet inleveren. Toch moeten we met elkaar op zoek gaan naar de mogelijkheden om de afdeling ouder te laten worden dan 40 jaar. Ons doel moet op zijn minst zijn de 50 te halen en weer op weg te gaan naar 500 leden. We hebben er op dit moment circa 340 .

Ik blader de laatste tijd de stukken uit het verleden van de afdeling door en dan zie ik dat de afdeling in 1985 startte met 60 leden en eind 1989 kon men al melden te zitten op 500 leden, dus als je daar naar kijkt moeten we zeker in staat zijn om in 2030 weer te zijn gekomen op die 500. Wie weet met een vernieuwd bestuur.

Pakt u de uitdaging op ?

Mijn e-mailadres vindt u op de achterzijde van de nieuwsbrief, laat van u horen ook als u een andere mening of andere suggesties hebt.

Fijne zomerperiode toegewenst.
Martin de Bruin

Data van nog komende ledenmiddagen in 2025

Zoals we al eerder schreven, bestaat onze afdeling eind november van dit jaar, 40 jaar. Omdat diverse ideeën en suggesties hoe dit te vieren, niet haalbaar bleken, hebben we als bestuur besloten om de viering van dit jubileum te verschuiven naar begin 2026.

Er bereikten ons ook vragen of we, vanwege het jubileum, dit jaar de traditie van kerstviering toch wel wilden voortzetten?

Omdat het jubileum en de kerstviering dicht op elkaar zitten qua datum, hebben we kerst voorrang gegeven en zullen we, waarschijnlijk tijdens de nieuwjaarsbijeenkomst, aandacht schenken aan ons 40-jarig bestaan. Daar gaan we in de komende maanden over nadenken en hoort u daar later meer over.

Er staan nog drie ledenmiddagen gepland voor dit jaar:

Na de zomerstop beginnen we weer op **donderdag 4 september**, aanvang **14.30 uur**, in de bekende zaal van de Maranathakerk.

Iemand van de Nierstichting zal dan een interessante presentatie komen geven over het werk van de organisatie.

Op **donderdag 30 oktober**, aanvang **14.30 uur**, zal Henk Bouwmeester de middag verzorgen met een nieuwe, door hem gemaakte presentatie.

Op **donderdag 11 december** hebben we de kerstviering gepland. Als het mogelijk is willen we onze traditie van viering met kerstbuffet weer aanbieden. We gaan die mogelijkheid bekijken en tegen die tijd zult u daar meer van horen.

Ook over de inhoud van de andere ledenmiddagen kunt in de nieuwsbrief die vooraf gaat aan de betreffende middag, verdere informatie lezen. Het is allemaal nog ver weg maar het zou misschien toch wel handig zijn als u deze data vast noteert? Een goede zomertijd toegewenst en we hopen vele leden te mogen begroeten op donderdag 4 september. Tot ziens en met een hartelijke groet namens ons bestuur, Ina de Bruin

PCOB goedkope rijbewijskeuring

We zijn met de organisatie "Marlisa Rijbewijskeuringen" overeengekomen, dat onze leden van de afdeling Zwijndrecht op vertoon van hun PCOB-ledenpas een korting van € 5. – op het normale tarief krijgen. U betaalt dan dus geen € 55.- maar € 50,- Let op! Het is gebleken dat u alleen voor korting in aanmerking komt als u **telefonisch** een afspraak maakt voor de medische keuring!

Er wordt 1 keer per maand zitting gehouden in het wijkcentrum "Kubiek", Zwaluwstraat 1, Zwijndrecht. Een telefonische afspraak

kunt u maken **via telefoon 0118-724999** van 8 tot 12 uur.

Geef daarbij aan dat u lid bent Van de PCOB

Zomerpuzzel - woordzoeker

Omdat deze nieuwsbrief een zomereditie is, ook een puzzel over de zomer. Streep alle woorden door en er blijft een zin over.

Streep van links naar rechts en van rechts naar links, van boven naar beneden en van beneden naar boven of schuin door de puzzel.

Veel puzzelplezier, Ina de Bruin

B	A	D	P	A	K	H	L	O	S	A	R	A	P
R	E	D	N	I	L	V	A	B	G	E	B	Z	O
N	M	N	L	N	O	Z	A	N	I	R	W	O	N
E	E	A	R	A	K	R	W	E	G	A	A	E	S
K	M	R	A	W	B	A	O	E	T	M	M	S	B
E	V	T	E	E	L	R	M	E	M	E	A	I	A
O	L	S	C	P	P	I	R	P	O	M	K	T	D
R	I	U	O	S	M	P	R	L	V	I	E	I	M
B	E	S	C	N	I	A	B	B	N	U	T	N	I
M	G	J	K	S	J	D	K	I	E	Z	U	E	N
E	E	I	T	N	A	K	A	V	E	N	I	R	T
W	R	O	A	D	A	B	M	E	W	Z	N	B	O
Z	O	R	I	S	L	I	P	P	E	R	S	O	N
L	O	L	L	E	E	T	S	A	K	D	N	A	Z

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

BRONNEN

BADPAK

BAL

BARBECUE

BIKINI

BLOEMEN

BOS

COCKTAIL

GRAS

HANGMAT

IJS

KAMPEREN

KAMPVUUR

PARASOL

RANJA

SLIPPERS

STROLEN

STRAND

TUIN

VAKANTIE

VLIEGER

VLINDER

WARM

WATERPISTOOL

ZWEMSTEELEN

ZEE

ZON

ZONNEBRIL

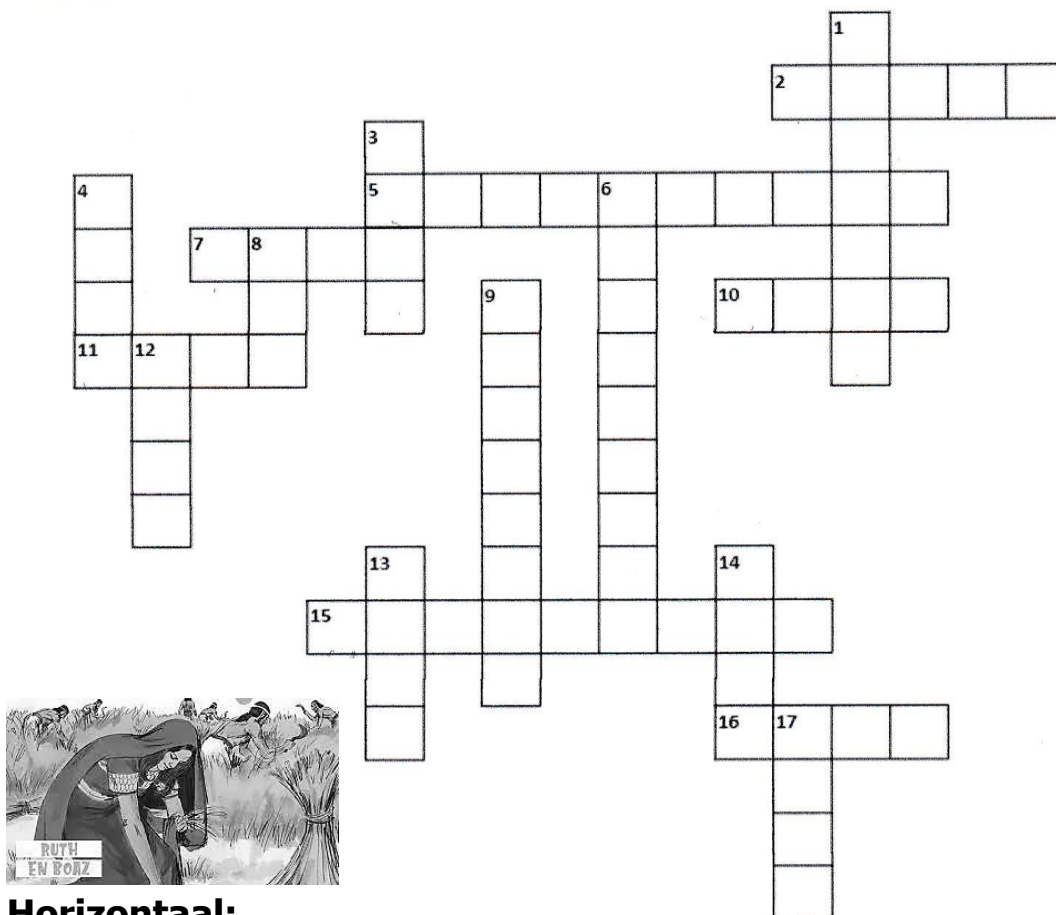
ZWEMBAD

ZWEMBROEK

ZWEMMEN

Kruiswoordpuzzel - Ruth en haar familie – (Ruth 1-4)

De oplossing van beide puzzels staan achterin het blad.

Horizontaal:

- 2 Hoe heette de vrouw van Elimelech?
- 5 Mara betekent ...
- 7 Hoeveel zonen had Elimelech?
- 10 Hoe wilde Naomi in Bethlehem genoemd worden?
- 11 Wat ging Ruth rapen?
- 15 Na het eten en drinken ging Boaz liggen aan de rand van de ...
- 16 Hoe heette de bloedvriend van Naomi?

Verticaal:

1. Ruth ging op de akker achter de ... aan.
- 3 Hoe heette de zoon van Boaz en Ruth?
- 4 De drie vrouwen keerden terug naar het land van ...
- 6 Hoe heette de schoonvader van Ruth?
- 8 Ruth mocht haar brood dopen in de zure ...
- 9 Wat gebeurde er met Machlon en Chiljon?
- 12 Wie werd de vrouw van Boaz?
- 13 Ruth zei: Uw ... is mijn
- 14 Machlon en Chiljon namen een vrouw uit ...
- 17 Wie kuste haar schoonmoeder en ging terug?

HERHALING

CONTRIBUTIE REKENING 2025

Omdat wij de contributie voor het jaar 2025 **nog** niet van **alle** leden hebben kunnen ontvangen, verzoeken

Zomertijd

Een jaar gaat snel!

We leven in een drukke wereld, alles moet volgens een bepaald ritme en regelmaat gebeuren. Zolang onze gezondheid het toelaat, zijn we druk met ons huis en tuin en misschien ons vrijwilligerswerk bezig. We

hebben onze afspraken met kinderen, kleinkinderen of familie.

Zolang het kan willen we immers alles bijhouden?

Dan komt de zomer en als het kan, willen we even

bijkomen van die dagelijkse drukte, op weg gaan naar

een plekje waar we kunnen genieten van elkaar in een rustige, mooie omgeving en van de stilte om ons heen. Toch beseffen we dat je wel plannen kunt maken maar dat het soms heel anders verloopt dan je gedacht had. Velen van ons hebben dat ervaren, er wordt als het ware zomaar een streep gehaald door je plannen. Ook is het door allerlei omstandigheden niet meer voor iedereen mogelijk is om van huis te gaan. Grenzen verleggen en accepteren dat je mogelijkheden om mobiel te kunnen zijn minder worden. Voor de één moeilijker te accepteren dan voor de ander.

Als het niet gaat zoals je had verwacht en je de plannen door wat voor omstandigheden dan ook, in duigen ziet vallen, denk dan aan de kracht

van kiezen voor de mogelijkheden die er nog wel zijn om te kunnen genieten van het leven.

Lees uit een bundel levensverhalen het volgende verhaal met ons mee:

De Bloementuin

Moela Nasroedin besloot een bloementuin aan te leggen. Hij bemestte de grond en zaaide de zaden van vele prachtige bloemen. Maar toen ze opkwamen stond de tuin niet alleen vol met de bloemen die hij gezaaid had. De tuin was ook overwoekerd met paardenbloemen. Nasroedin vroeg advies aan hoveniers in de wijde omtrek en beproefde iedere methode om ze kwijt te raken. Maar alles was tevergeefs.

Tenslotte liep hij helemaal naar de hoofdstad om de koninklijke hovenier in het paleis om raad te vragen. Deze wijze oude man had al ontelbare hoveniers van advies gediend en opperde verschillende remedies om de paardenbloemen kwijt te raken. Moela Nasroedin had ze echter allemaal al een keer geprobeerd maar zonder succes. En zo zaten ze uiteindelijk zwijgend naast elkaar. Totdat de koninklijke tuinman opkeek en zei: "Nou, dan stel ik voor dat je leert om van paardenbloemen te houden."

Dat is de kracht om te kiezen voor de mogelijkheden die je nog wel hebt. Want er is, als je er oog voor hebt en goed om je heen kijkt, nog genoeg om van te kunnen genieten en dankbaar voor te zijn.

In "Zonnestralen van geluk" van Phil Bosmans staat het volgende:

Gelukkig ben je als je elke morgen verwonderd kunt zijn en dankbaar voor het licht van de dag.

*Als je juicht omdat je ogen zien,
je benen nog lopen, je handen nog tasten,
als je zingt omdat je hart klopt!*

*Gelukkig ben je als je weet dat je leeft,
Als je beseft dat vandaag de eerste dag begint
van de rest van je leven.*

Als je nog lachen kunt en genieten van de kleinste en de gewoonste bloemen op je levensweg.

*Als je nooit meer verwonderd bent,
maak je ook nooit een wonder mee.*

*Als je rustig kunt genieten van kleine dingen
woon je in een tuin vol zaligheid.*

*Dat is de vreugde om de kleine dingen:
de sleutel om overal en altijd een beetje gelukkig te zijn!*

*God heeft élk van ons iets gegeven
waarmee we gelukkig kunnen zijn!*

We hopen dat de komende zomertijd voor allemaal een goede tijd mag worden. Als je er nog op uit kunt gaan, wensen we je een fijne vakantie en een behouden thuiskomst!

Ver weg of dichtbij, we mogen weten dat we beschermd worden door God. Hij wil onze Bewaarder zijn, waar we ook zijn.

Voor de komende zomertijd wensen we u alle goeds.

Met een hartelijke groet, Ina en Martin de Bruin

Een zomerverhaal van Joke Verweerd

uit de bundel: *Weer en wind*

Pimpelmees en Koekoeksjong

Meneer Ten Brinke heeft een bijzonder koosnaampje voor zijn vrouw, hij noemt haar vaak Pimpelmees.

Ze glimlacht dan en legt haar hand op zijn arm.

Ik vond dat heel vertederend, maar het maakte me ook nieuwsgierig. Wie noemt zijn vrouw nu Pimpelmees?

Ik zocht naar een moment om het te vragen. Dat kan ik aan mevrouw Ten Brinke niet doen, ze geeft op geen enkele vraag meer antwoord.

Haar leven bestaat uit spelen met de franje van het tafelkleed en voor het raam zitten, maar ik weet niet of ze de vogels op de voederplaats nog ziet.

Meneer is nog wel goed; hij redt zich prima, alleen in het statige herenhuis aan de vaart. Hij zit nu in de raad van commissarissen van het bedrijf waarvan hij vroeger directeur was. Maatpak met bijpassend overhemd en stropdas, elke dag. Hij is een man die respect afdwingt, voor de liefde voor zijn vrouw vooral. *Pimpelmees* – hoe kom je erop?

Vandaag was er zomaar een moment waarop ik het durfde vragen. We zaten in de huiskamer na het koffiedrinken. De anderen waren allemaal naar het verplichte rolstoel gymmen. Mevrouw Ten Brinke schrikt te veel van een opblaasbal, dus voor haar maken we een uitzondering.

Haar man installeerde haar op het vaste plekje.

Hij wees naar de voedertafel, waaraan een pindakaaspot zit vastgeklemd; hij is helemaal leeg, want hij hangt er al sinds de winter.

"Daar moeten we eens wat aan doen, Pimpelmees!" Ze knikte, zoals ze altijd knikt op wat hij zegt.

"Mag ik weten waar dat koosnaampje vandaan komt, meneer Ten Brinke?" Er kwam een glimlach en hij klopte op de lege stoel naast hem. Ik keek naar de lege kopjes op tafel, maar ik ging toch zitten.

"Die bijnamen van ons? Dat wil ik je wel vertellen hoor!"

"Hebt u er dan ook een dan?"

Hij wees naar haar en zei: "*Pimpelmees*" en op zichzelf wijzend:

"*Koekoeksjong*." Mevrouw Ten Brinke schudde haar hoofd.

"Ik zal beginnen bij mezelf, want dat ligt in de aard van een koekoeksjong. Ik heb mijn leven lang een grote plek ingenomen, er werd voor mij gedraafd en gebogen van jongs af aan.

Zo word je vanzelf hoog op de ladder getild en je denkt dan ook nog dat je het zelf hebt geregeld. Ik was vijfenveertig jaar toen mijn toenmalige vrouw – voor mij totaal onverwacht – van mij wegging.

We waren ruim twintig jaar getrouwd, hadden alles wat ons hartje

begeerde, behalve kinderen, want daar hadden we geen tijd voor. Op een dag was ze vertrokken en ik was woedend en in mijn wiek geschoten. Iedereen vond het ongelooflijk. "Ze had het zo

goed bij je!"

Ik hield me goed, had mijn werk en verantwoordelijkheid, maar 's avonds viel de leegte van het mooie huis op me. Ik had het niet meer naar mijn zin, er was eigenlijk niets om nog voor te leven.

Had ik wel ooit geleefd?

Ik miste ineens iets wezenlijks, maar ik wist niet wat."

Hij legde zijn hand op die van zijn vrouw, die rusteloos aan haar zakdoek plukte.

"Zij kwam al jaren bij ons over de vloer, ze poetste en boende, twee dagen per week. En omdat ze dacht dat ik slecht voor mezelf zorgde, zette ze dan een paar zelf gekookte maaltijden in de koelkast. Ik dacht in eerste instantie: waar zou ze die lekkere stampotten kopen? In feite was ze het koekoeksjong aan het vetmesten, hè?"

Nu trok mevrouw Ten Brinke haar hand onder de zijn weg en legde die op zijn mouw, bezwerend. Zij had die bijnaam niet bedacht, dat was duidelijk.

Hij glimlachte en ging door: "Op een avond in de lente kwam ik thuis van een vergadering en vond ik haar gebogen over een schoenendoos en in tranen. Ze had hem gevonden en geprobeerd te redden met gekweekt brood en een bakje water, maar het was niet gelukt. Ik vond het maar een vies dingetje, hoor. Het ziet er niet uit, hè, zo'n uit het nest gevallen jonkie. Maar zij zei: "Hij had zo verschrikkelijk mooi kunnen worden!" Toen dacht ik: een vrouw die dat in een dood vogeltje ziet, is rijk! Het was alsof ik aangeraakt werd op een plek waar ik nog nooit was aangeraakt. Ik wist ineens wat het woord "ontferming" betekende.

Ik was jaloers op dat dode vogeltje en ik had me nog nooit van mijn leven zo'n koekoeksjong gevoeld.

Maar dat mag ik van haar niet zeggen. Ik mag haar wel Pimpelmees noemen – gelukkig maar. Nu zit ze al een halfjaar hier en ik mis haar thuis, maar niet in mijn hart. Daar woont een pimpelmeesje, een verschrikkelijk mooi exemplaar. Ja toch?" vroeg hij nu aan haar, zich naar haar over buigend.

Ze knikte, ze knikt op alles wat hij haar vraagt.

En ik? Altijd wanneer ik hen samen zie, herinner ik me het verhaal van hun liefde. En altijd wanneer ik een pimpelmees zie, zal ik denken aan deze twee en weten hoe liefde ontstaat.

Goede reis!

Wat is het navigatiesysteem in onze auto's toch een geweldige hulp en uitkomst bij het zoeken naar een onbekende bestemming.

Je toetst het gewenste adres in en je route wordt berekend. Kort daarna kun je starten en op weg gaan.

Gewoon de stem volgen die je aanwijzingen geeft om je doel te bereiken. Zelfs als je eens niet precies doet wat de stem zegt, word je via een andere weg naar je bestemming geleid. Succes (meestal) verzekerd!

Wat een verschil met jaren geleden toen we onze onbekende bestemmingen moesten vinden via de wegenkaart. Dat was vaak

een ware zoektocht naar de juiste weg en afwachten of je de goede afslag had genomen.

Wat zou het makkelijk zijn als we voor ons mensenleven ook een navigatiesysteem hadden.

We tikken gewoon het einddoel "hemel" in en daar komt de route op ons scherm. Heel eenvoudig en we horen vervolgens hoe we leven moeten: welke partner we moeten kiezen, welk beroep, wat we het beste met ons geld kunnen doen, welk geloof voor ons het beste is, enzovoort.... Als we al deze aanwijzingen volgen, komen we vanzelf bij ons einddoel!

Zouden wij dat echt willen? Aan de ene kant wel. We zouden precies weten waar we aan toe waren. Maar er bestaat het gevaar dat we ons meer robot zouden voelen dan mens – een uniek mens, met eigen talenten en eigen gevoelens. Ieder mens is anders, God heeft ons zo gemaakt. Juist omdat we allemaal uniek zijn, geeft God ons de vrijheid om eigen keuzes te maken.

Maar heeft God dan niets met ons leven te maken? Hoe weten we wat God van ons wil? We bidden toch steeds om zijn nabijheid en leiding? "Heer wijs onze gids en leidsman", vragen we vaak.

En toch zouden we soms zo graag een aanwijzing van God willen krijgen wat we moeten doen.

In het dagboek *Toeval* van Joke Verweerd staat een stukje met een tekst uit Spreuken 16:9 dat ik hier graag wil laten zien omdat die woorden hier heel goed zouden passen:

"Een mens stippelt zijn weg uit, de Heer bepaalt de richting die hij gaat."

Een weg uitstippelen, plannen maken, ergens naar uitzien is zo goed voor een mens. Je wordt er enthousiast van, je komt erdoor in beweging. God kijkt mee. Hij stuurt bij, Hij bepaalt de richting en dat kan weleens heel anders zijn dan we hadden gepland. Je kunt dan het gevoel hebben dat je de wind tegen hebt of zelfs compleet van de weg geblazen wordt.

Houd maar niet al te veel vast aan je eigen route: Hij weet wat Hij doet.

Wat zo is, moet zo zijn. Dat uitstippelen van ons ...

We kunnen Zijn route meer vertrouwen dan die van ons. Hij heeft de kaart van ons leven compleet. Van bovenaf heb je namelijk meer overzicht!

Gods leiding in ons leven, daar draait het om. Alles gaat niet van ons uit, maar van God. Hij staat aan ons begin en kent ons. Met al onze wegen is Hij vertrouwd. Hij kijkt in liefde naar ons en wil ons op onze levensweg begeleiden. Geloven in de leiding van God betekent dat we moeten beseffen dat God ons helemaal kent en liefheeft.

Zo gaan wij de weg die Hij wil. In Zijn handen mogen we ons veilig eten. Hem begrijpen hoeven we niet. Hem vertrouwen wel.

God wil niet ver weg zijn: Hij wil in ons wonen en als Hij in ons woont, zullen we steeds beter de weg voor ogen zien die Hij voor ons in gedachten heeft. Dan leren we aan Gods hand door het leven te gaan.

Dat zal in de praktijk van elke dag best lastig blijven. God geeft echt niet voor alles een tekst of een uitleg. Een enkele keer doet Hij dat wel. Soms gebeuren er dingen die te wonderlijk zijn om "toevallig" genoemd te worden. Ze verrassen ons als een knipoog van God waardoor iets ineens heel duidelijk wordt.

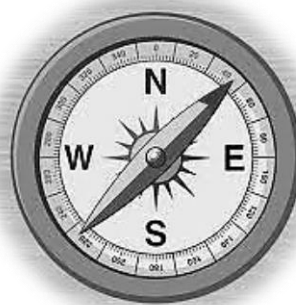
Dat gebeurt lang niet altijd. Steeds weer zullen we zelf keuzes moeten blijven maken. De belangrijkste keus die we in dit leven moeten maken is om God in het middelpunt van ons leven te zetten en naar Zijn Woord te leven. Met vallen en opstaan.

Dat blijft soms lastig en spannend en ook moeilijk om vol te houden. Maar we mogen voor ogen houden dat God, wat er ook

gebeurt op onze levensweg, in blijde en verdrietige dagen, bij ons is en blijft. Dat te weten geeft ons meer rust dan een toch wat blikkerige stem uit het navigatiesysteem die ons vertelt dat we op onze bestemming zijn aangekomen.

Ik ben je regen en je zon,
je maan en al je sterren,
als je verdwaalt zoek ik je op,
herken je al van verre.
Ik ben je gids en je kompas,
je uitzicht, je omgeving
altijd dichtbij waar je ook bent,
je weg en je bestemming.
Ik ben en was en zal er zijn
als ik je thuis verwacht.

Ina de Bruin

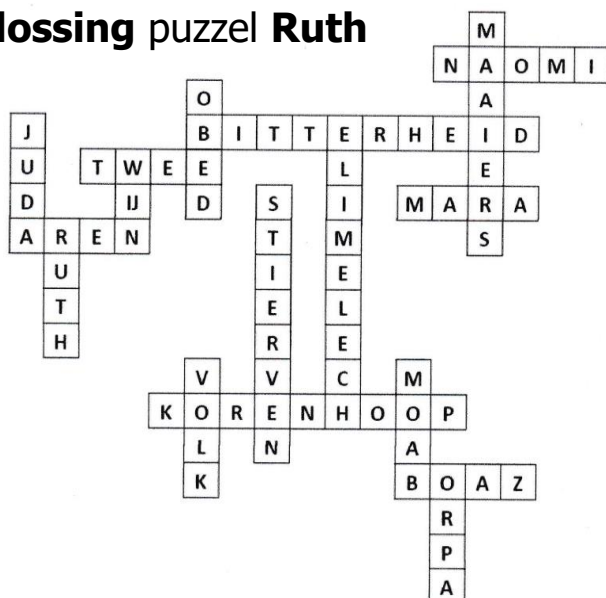
hairfashion andrea

**SENIORENKAPSTER ANDREA
KOMT BIJ U THUIS.
MAAKT U EEN AFSPRAAK?
06-18119674 OF 078-6104975**

Oplossing - puzzel woordzoeker – zomer

De overgebleven letters vormen de zin: *ZOMER IN DE BOL*

Oplossing puzzel Ruth

Het bestuur van ANBO-PCOB afdeling
Zwijndrecht wenst u allen een
goede zomertijd en tot ziens!